

Llibertat!

Periòdic quinzenal nacionalista

Si el nostre
Ajuntament fos
català, no apo-
iaria el govern
Lerroux!

Any I

L'Hospitalet del Llobregat, 20 de Setembre de 1933

Núm. 4

Preu: 15 cèntims

Laureà Miró, 76

Subscripció: 1 pta. trimestre

Sota l'estel de llibertat

Després de les hores vives, de la diada plena commemorativa, d'aquell 11 de Setembre en la qual respirarem un poc d'aquell catalanisme pur, d'aquella intransigència santa, els nacionalistes tornem a recobrar aquell ritme quotidià i pas a pas anem escampant aquella llevor que va penetrant terra endins i arrela fortament per a no defallir en la nova ufana que li espera a aquest arbre que se anomena Catalunya.

D'aquest 11 de Setembre ens ha plagut el criteri segur que ha portat a cap la Comissió organitzadora. Per ella hem vist aquell estol meravellós de corones i rams lligats únicament amb la llaçada catalana. Els esperits matuïssers i arrivistes, mancats de sentit comú, que pretenien fer-nos passar de contraban, qualche llaçada enemiga, -aquella contra la significança de la qual, lluitaren els nostres màrtirs- no ho lograren. Els catalans purs, els intransigents, els separatistes, ben units, curaren de que no fos ferida la susceptibilitat de Catalunya i la llur unió ho logrà plenament.

Aquest èxit d'enyuany, ens ha d'esperonar a la lluita; recordem que l'homenatge als herois caiguts s'ha fet sota el patronatge de l'estel de llibertat; sota aquest patronatge en Casanova ens ha aparegut més català, més nostre i la sang de catalans morts en la lluita semblava més reivindicada.

Sota aquesta bandera estelada els nacionalistes hem lograt reivindicar per nosaltres el Casanova befatí incomprés d'altres anys; sota aquesta bandera estelada, tots ens hem unit en aital diada, tots

ens hem sentit agermanats; les diferències de partit han restat fosses. Però... després què! Tots recobrem aquell ritme quotidià de què parlàvem, tots anem escampant la llevor fecundadora, però correm un perill gravíssim i és el que nosaltres mateixos fem eixorca la nostra tasca, precisament per aquesta fruija de capelletes més o menys polítiques amb que es divideix el nacionalisme català.

Fóra hora, que aquesta unió que conservem en les grans diades, no s'extingís tan fàcilment. Fora hora ja, d'amor a la creació d'aquest gran partit que unifiqués tots aquells que de Catalunya no en tenen un sentit de mercadeig. Aquest gran partit unificador tots els nacionalistes l'hem somniat, però fins ara, la actuació de tots, l'ha fet impossible.

Sota l'estel de llibertat, polítics i no polítics de dreta o d'esquerra, hauríem d'unir-nos, de fer un tot compacte, contra el qual s'esmicolés aquesta mole fictícia dels vells partits més o menys catalans que tots amb llur actuació han escanyat la micade vida patriòtica que conservàvem encara.

Nacionalistes de Catalunya! esguardem els dos anys, passats, després de la fracassada República Catalana; mirem el

que ha fet per separat i imaginem si podem el que podríem haber fet tots units!

Per Catalunya!, per la República Catalana! patriotes purs unim-nos! Els esforços de tots, junts, serà coronat per un bell èxit.

LA REDACCIO